

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská se sídlem Slezská 9, 120 00 Praha 2 rozhodl soudkyní JUDr.Hanou Kynštetrovou jako samosoudcem v právní věci žalobce: **PSI AG für Produkte und Systeme der Informationstechnologie, IČ DE 136720252** se sídlem Dircksenstrasse 42-44, PLZ 10178 Berlin, Německo, právně zastoupeného Mgr.Ludmilou Kutějovou, advokátkou, AK Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8, proti žalovaným: **1/ ČEZ Distribuce, a.s.** se sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín, Děčín IV- Podmokly, IČ: 24729035, právně zastoupenému JUDr.Karlem Muzikářem, advokátem, AK Křižovnické nám.193/2, Praha 1, **2/ NESS Czech s.r.o.** se sídlem V Parku 2335/20, 148 00 Praha 4, IČ: 45786259, právně zastoupenému JUDr.Josefem Donátem, advokátem, AK Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4, **o určení neplatnosti smlouvy o dílo**

t a k t o :

- I. Žaloba, kterou by bylo určeno, že smlouva na zhotovení nového jednotného dispečerského systému sítí VVN, VN a NN, uzavřená dne 11.6.2010 mezi společnostmi ČEZ Distribuce, a.s., IČ: 27232425 se sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín jako objednatelem a společnostmi NESS Czech s.r.o., IČ: 45786259 se sídlem V Parku 2335/20, 148 00 Praha 4 jako zhotovitelem je neplatná, **se z a m í t á .**
- II. Žalobce je povinen zaplatit prvému žalovanému na nákladech řízení k rukám právního zástupce prvního žalovaného částku 13 800,-Kč, a druhému žalovanému na nákladech řízení k rukám právního zástupce druhého žalovaného částku 13 800,-Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal proti žalovaným určení neplatnosti smlouvy shora uvedené. V žalobě tvrdil, že dne 11.6.2010 na základě zadávacího řízení č.60038217 vyhlášeného prvním žalovaným, kterého se účastnil i žalobce, uzavřel první a druhý žalovaný smlouvu o dílo, jejímž předmětem má být zhotovení jednotného dispečerského řídicího systému sítí VVN, VN a NN, a to druhým žalovaným pro prvního žalovaného. Žalobce shledává neplatnost

předmětné smlouvy jednak podle ustanovení § 39 občanského zákoníku, tvrdí, že smlouva svým obsahem a účelem odporuje zákonu nebo jej obchází, neboť první žalovaný jako společnost hospodařící s veřejnými prostředky není oprávněna financovat zhotovení téhož systému dvěma zhotoviteli z veřejných prostředků. Smlouva o dílo mezi prvním a druhým žalovaným byla uzavřena na základě zadávacího řízení evidenčního čísla veřejné zakázky 60038217, oznámení zveřejněno 6.11.2009, opravné 4.12.2009. Dne 11.12.2009 podal žalobce prvnímu žalovanému žádost o účast na předmětném zadávacím řízení a předložil doklady k prokázání splnění kvalifikace. Dne 16.12.2009 byl žalobce rozhodnutím prvního žalovaného z účasti na zadávacím řízení vyloučen. Proti rozhodnutí o vyloučení podal žalobce v intencích zákona o veřejných zakázkách č.137/2006 Sb. námitky, kterým první žalovaný rozhodnutím ze dne 21.1.2010 nevyhověl. Žalobce poté podal k Úřadu na ochranu hospodářské soutěže návrh na přezkoumání úkonů zadavatele, jímž se domáhal zrušení rozhodnutí o vyloučení žalobce z účasti na zadávacím řízení, potažmo zrušení celého zadávacího řízení. Dne 23.4.2010 Úřad na ochranu hospodářské soutěže přerušil řízení o přezkoumání úkonů zadavatele do doby nabytí právní moci rozsudku ve věci žaloby na určení neplatnosti odstoupení od smlouvy o dílo ze dne 16.11.2009 projednávané před Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp.zn.20 Cm 256/2009. Rozhodnutím o přerušení řízení vznikla situace, která umožnila uzavřít prvnímu a druhému žalovanému smlouvu o dílo a tím zabránit zrušení výběrového řízení, neboť podle § 118 zákona o veřejných zakázkách může Úřad pro ochranu hospodářské soutěže přistoupit k nápravným opatřením pouze do doby uzavření smlouvy mezi zadavatelem a vybraným uchazečem. Žalobce se rovněž domáhal vydání předběžného opatření, kterým by bylo zadavateli zabráněno uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, dále podal rozklad proti rozhodnutí o přerušení řízení, o těchto návrzích nebylo dosud Úřadem na ochranu hospodářské soutěže rozhodnuto. Žalobce v žalobě dále tvrdil, že na základě zadávacího řízení č.50012576 byla mezi žalobcem a prvním žalovaným uzavřena dne 29.5.2006 smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo vybudování jednotného dispečerského řídicího systému sítí VVN, VN a NN. Dne 1.října 2009 první žalovaný doručil žalobci odstoupení od smlouvy o dílo, jako důvod odstoupení od smlouvy uvedl prodlení žalobce s plněním smlouvy. Platnost odstoupení od smlouvy napadl žalobce před Krajským soudem v Ústí nad Labem žalobou na určení neplatnosti odstoupení od smlouvy o dílo, věc je projednávána před tamním soudem pod sp.zn.20 Cm 256/2009, dle názoru žalobce je odstoupení od předmětné smlouvy neplatné a pokud bude soudem určena neplatnost odstoupení od smlouvy, je žalobce připraven předmětnou smlouvu o dílo ze dne 29.5.2006 dále plnit. Žalobce v žalobě dále tvrdil, že předmět smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a prvním žalovaným dne 29.5.2006 a smlouvy o dílo uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným dne 11.6.2010 je totožný, jedno dílo by tedy mělo být zhotoveno dvěma zhotoviteli na základě dvou samostatných smluv. První žalovaný je společností hospodařící s veřejnými prostředky, zadání stejného díla dvěma rozdílnými subjekty je v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, který by měl práve nakládání s veřejnými prostředky regulovat. Druhý žalovaný při uzavření smlouvy o dílo mezi prvním a druhým žalovaným ze dne 11.6.2010 nemohl být ani dobré víře, neboť žalobce ve snaze předcházet škodám připisem ze dne 3.5.2010 druhého žalovaného informoval o skutečnosti, že mezi žalobcem a prvním žalovaným existuje právní vztah, že jsou zahájena řízení, v jejichž rámci žalobce uplatňuje svá práva, a o možném vzniku škod z výsledků řízení plynoucích s tím, že smlouva o dílo uzavřená mezi žalobcem a prvním žalovaným je platná a první žalovaný jakožto zadavatel veřejné zakázky není oprávněn vstupovat do smluvního vztahu k témuž plnění dvakrát, neboť § 81 zákona o veřejných zakázkách stanoví, že zadavatel rozhodne o výběru nejvhodnější nabídky a s tímto vybraným subjektem pak uzavře smlouvu a jakákoliv změna tohoto postupu je dle žalobce neplatná podle § 39 občanského zákoníku pro rozpor se zákonem nebo obcházení zákona. Ohledně nového zadávacího řízení na zhotovení

dispečerského systému sítí VVN, VN a NN žalobce v žalobě tvrdil, že se důvodem jeho účasti na tomto řízení bylo jeho přesvědčení, že je schopen pro prvního žalovaného zhotovit systém DŘS nejlépe, o čemž svědčí to, že předchozí zadávací řízení vyhrál, účastí v novém zadávacím řízení chtěl rovněž zabránit škodám a zúčastnil se jej i z opatrnosti, neboť měl obavu, že by případná neúčast v novém zadávacím řízení mohla být vykládána jako souhlas s odstoupením od původní smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a prvním žalovaným. Smlouva o dílo uzavřená mezi prvním druhým žalovaným je neplatná i z důvodu, že vzešla z nezákonného zadávacího řízení, zadávací řízení trpělo vadami, pro které mělo být v jeho průběhu zrušeno, toho se také žalobce dovolává v rámci řízení o přezkoumání úkolů zadavatele. Zadávací řízení trpělo jak vadami formálními, tak vadami spočívajícími v nezákonnosti samotné zadávací dokumentace, zejména některá kvalifikační kritéria byla v rozporu s ustanovením § 6 zákona o veřejných zakázkách a byla diskriminačního charakteru, důvody, pro které první žalovaný vyloučil žalobce z účasti na zadávacím řízení byly rovněž v rozporu se zákonem, nápravy se žalobce domáhá v řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy o dílo uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným dne 11.6.2010 spatřuje žalobce, který je ve sporu nositelem aktivní legitimace, v tom, že předmětná smlouva se jednoznačně dotýká práv žalobce, který je ve smluvním vztahu k prvnímu žalovanému, ze kterého mu plynou práva a povinnosti, má tedy naléhavý právní zájem na určení, zda právní vztah nebo právo existuje, neboť v opačném případě je jeho právní postavení nejisté již i z toho důvodu, že v případě určení neplatnosti odstoupení od smlouvy o dílo mezi žalobcem a prvním žalovaným je žalobce připraven dílo pro prvního žalovaného řádně dokončit. Naléhavý zájem žalobce na určení neplatnosti smlouvy o dílo uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným je dán rovněž tím, že určení neplatnosti předmětné smlouvy se může zlepšit postavení žalobce, jak řešeno například v rozhodnutí nejvyššího soudu 2 Cdon 824/97 podle kterého bude-li určeno, že smlouva uzavřená mezi prvním a druhým žalovaným je neplatná, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže přistoupí k rozhodnutí o nápravných opatřeních, v rámci nichž může rozhodnout o tom, že vyloučení žalobce z účasti na zadávacím řízení bylo neplatné nebo rozhodne o zrušení celého zadávacího řízení. Pouze určení neplatnosti smlouvy uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným lze dle názoru žalobce rovněž předejít sporům o náhradu škody či jiným nárokům, které by vznikly případným nedokončením díla i druhému žalovanému, který by počal plnit dílo, které by ale nakonec podle výsledku sporu o neplatnost odstoupení od smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a prvním žalovaným dokončil žalobce, který je připraven dílo dokončit.

Druhý žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23.9.2011 namítl nedostatek právního zájmu žalobce na určení neplatnosti smlouvy o dílo uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným. Ve svém vyjádření uvedl, že na základě zadávacího řízení veřejné zakázky event.č.50012576 uzavřel žalobce a první žalovaný dne 29.5.2006 smlouvu o dílo na jednotný dispečerský systém sítí VVN, VN a NN. Dne 1.10.2009 první žalovaný od smlouvy odstoupil a podal u Městského soudu v Praze žalobu na vrácení plnění poskytnutého na základě předmětné smlouvy o dílo a na náhradu škody. Dne 18.11.2009 žalobce podal u Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobu na určení neplatnosti odstoupení od smlouvy o dílo ze dne 23.9.2006, věc je projednávána pod sp.zn.20 Cm 256/2009 a řízení doposavad není skončené. Po odstoupení od smlouvy zahájil první žalovaný nové zadávací řízení, kterého se zúčastnil žalobce i druhý žalovaný, dne 16.12.2009 rozhodl první žalovaný o vyloučení žalobce ze zadávacího řízení pro nesplnění kvalifikace. Proti vyloučení podal žalobce námítky, kterým první žalovaný dne 21.1.2010 nevyhověl. Žalobce poté podal návrh na přezkoumání úkonů zadavatele doručení Úřadu na ochranu hospodářské soutěže dne 4.2.2010, Úřad dne 23.4.2010 rozhodl o přerušení řízení o přezkoumání úkonů prvního žalovaného do doby rozhodnutí soudu o platnosti odstoupení od původní smlouvy o dílo, proti tomuto rozhodnutí podal

žalobce dne 3.5.2010 rozklad, který byl dne 24.8.2010 k datu 30.8.2010 pravomocně zamítnut. Dne 11.6.2010 uzavřel první žalovaný a druhý žalovaný na základě zadávacího řízení č.60038217 novou smlouvu o dílo. Druhý žalovaný poukázal na to, že na straně žalobce není dán naléhavý právní zájem na určení, a to jednak z důvodu, že určením neplatnosti smlouvy uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným dne 11.6.2010 by nebyla odstraněna tvrzená právní nejistota žalobce, neboť pro právní jistotu žalobce je určující řízení probíhající před Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp.zn.20 Cm 256/2009, a uzavření nové smlouvy mezi prvním a druhým žalovaným nemá vliv na postavení žalobce ohledně plnění smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a prvním žalovaným. Ohledně tvrzeného ohrožení práv žalobce rozhodnutím o vyloučení žalobce ze zadávacího řízení žalobce naléhavý právní zájem ve vztahu ke smlouvě uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným dostatečně nespecifikuje, nutno přihlídnout k tomu, že prohlášením neplatnosti smlouvy uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným by nedošlo automaticky ke znovuoobnovení zadávacího řízení, neboť ustanovení § 118 zákona č.137/2006 Sb. upravuje pravidla zadávacích řízení dostatečně a srozumitelně a možnost vyhlášení nového zadávacího řízení limituje podle § 82 zákona o veřejných zakázkách okamžikem uzavření smlouvy na základě výsledku zadávacího řízení, jak vyplývá například z rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže č.j.R175/2008/02-279/2009/310/ZČt. Druhý žalovaný ve svém vyjádření dále zdůraznil, že naléhavý právní zájem žalobce na určení není dán i z důvodu, že žalobce nemá konkrétní a určité právo, kterému by eventuelní určení neplatnosti poskytlo ochranu, neboť důsledkem eventuálního prohlášení smlouvy uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným za neplatnou by nebylo obnovení či zahájení zadávacího řízení na nový jednotný dispečerský systém sítě VVN, VN a NN, k opětovné realizaci zakázky představující shodný systém v budoucnosti by naopak vůbec nemuselo dojít, žalobcem tvrzené právo, k němuž váže naléhavý právní zájem na určení neplatnosti, je tedy pouze v poloze hypotetické, případné porušení zákona o veřejných zakázkách pak nemůže být důvodem neplatnosti smlouvy podle § 39 Občanského zákoníku. Případné rozhodnutí soudu o neplatnosti smlouvy ze dne 11.6.2010 uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným by rovněž nebylo podkladem pro předcházení dalším sporům, naopak pravděpodobně by další spory například o náhradu škody, vyvolalo, navíc předmět obou zadávacích řízení není totožný a dispečerský systém, který je předmětem smlouvy o dílo uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným ze dne 11.6.2010 je zcela nezávislý na dispečerském systému, který měl žalobce zhotovit pro prvního žalovaného na základě mezi smlouvy o dílo ze dne 29.5.2006.

První žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23.9.2011 uvedl v podstatě shodně jako druhý žalovaný, nad rámec vyjádření druhého žalovaného zdůraznil, že ustanovení § 118, odst.5 zákona o veřejných zakázkách připouští možnost zneplatnění smlouvy pro údajný rozpor zadávacího řízení pouze v případě, že Úřad pro hospodářskou soutěž uloží zákaz jejího plnění, k tomu v daném případě nedošlo, dále, že v projednávané věci neplatí, že bez požadovaného určení by bylo ohroženo právo žalobce nebo že by se právní postavení žalobce stalo nejistým, požadované určení nemá žádný dopad do právní sféry žalobce. První žalovaný dále popřel, že by uzavřel více smluv na totéž plnění, zdůraznil, že důvodem pro odstoupení od smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a prvním žalovaným dne 29.5.2006 bylo opakované porušování smluvních povinností žalobcem.

Za řízení v důsledku procesního nástupnictví podle § 107, odst.3 o.s.ř. vstoupil do řízení jako první žalovaný ČEZ Distribuce, a s., IČ: 24729035, o změně na straně prvního žalovaného bylo rozhodnuto usnesením č.j.5 Cm 128/2010-82 ze dne 14.12.2010.

Při jednání soudu konaném dne 28.dubna 2011 první a druhý žalovaný zpochybnili aktivní legitimaci žalobce ve sporu a existenci naléhavého právního zájmu žalobce na určení. Soud v souladu s ustanovením § 120, odst.1 o.s.ř. nejprve provedl a následně hodnotil důkazy

směřující k prokázání aktivní legitimace žalobce ve sporu a poté k prokázání naléhavého právního zájmu na požadovaném určení.

K prokázání aktivní legitimace a existence naléhavého právního zájmu žalobce předložil a soud provedl důkaz výpisem z obchodního rejstříku žalobce a prvního a druhého žalovaného, smlouvou o dílo ze dne 29.5.2006, odstoupením od smlouvy o dílo ze dne 1.10.2009, žalobou na určení ze dne 16.11.2009, smlouvou o dílo ze dne 11.6.2010, prvním zveřejněním v informační systému o veřejných zakázkách ze dne 16.7.2010, opravným zveřejněním ze dne 4.12.2009 k opravě chybného zveřejnění ze dne 7.11.2009, rozhodnutím o vyloučení žalobce z účasti na zadávacím řízení ze dne 16.12.2009, námitkami žalobce ze dne 13.1.2010, rozhodnutím prvního žalovaného o námitkách ze dne 21.1.2010, návrhem žalobce na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 4.2.2010, rozhodnutím Úřadu na ochranu hospodářské soutěže o přerušení řízení o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 23.4.2010, návrhem na vydání předběžného opatření ze dne 30.4.2010, dopisem žalobce druhému žalovanému ze dne 3.5.2010 s upozorněním, že uzavřením smlouvy mezi prvním a druhým žalovaným budou porušena práva žalobce.

Dále soud provedl důkazy předložené prvním žalovaným, a to rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j.20Cm 256/2009 ze dne 21.12.2009 a usnesením Vrchního soudu v Praze sp.zn.8 Cmo 49/2010 ze dne 22.2.2010.

Na základě provedených důkazů dospěl soud ohledně aktivní legitimace žalobce a existence naléhavého právního zájmu k těmto skutkovým zjištěním. Žalobce jakožto zhotovitel a společnost ČEZ Distribuce, a.s., IČ:27232425 jakožto objednatel uzavřeli dne 29.5.2006 smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení díla dle článku 1.1. a 1.2 smlouvy. Dne 1.10.2009 objednatel od předmětné smlouvy odstoupil, žalobce dne 16.11.2009 podal žalobu na určení neplatnosti odstoupení od předmětné smlouvy projednávanou pod sp.zn.20 Cm 256/2009, rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j.20 Cm 256/2009-7 ze dne 21.12.2009 byl zamítnut návrh žalobce na nařízení předběžného opatření, kterým by bylo zakázáno ČEZ Distribuce, a.s. IČ:27232425 uzavřít se třetími osobami smlouvu, jejímž předmětem bude zhotovení díla, definovaného veřejnou zakázkou uveřejněnou v Úředním Věstníku EU/S dne 7.11.2009 pod č.310275-2009-CS jako „jednotný dispečerský systém sítí VNN, VN a NN (DŘS) nebo jeho části, rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Vrchního soudu v Praze č.j.8 Cmo 49/2010 ze dne 22.2.2010. Dne 7.11.2009 bylo zahájeno zadávací řízení, dne 4.12.2009 bylo zveřejněno opravné zveřejnění zadávacího řízení, žalobce se do nového zadávacího řízení přihlásil, dne 16.12.2009 bylo rozhodnuto o vyloučení žalobce ze zadávacího řízení, žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 13.1.2010 námitky, o námitkách bylo dne 21.1.2010 rozhodnuto zadavatelem, námitkám nebylo vyhověno, dne 4.2.2010 podal žalobce návrh na přezkoumání úkonů zadavatele, řízení bylo dne 23.4.2010 přerušeno, dne 30.4.2010 podal žalobce k Úřadu na ochranu hospodářské soutěže návrh na nařízení předběžného opatření, o návrhu nebylo rozhodnuto. Dne 3.5.2010 podal žalobce proti usnesení Úřadu na ochranu hospodářské soutěže ze dne 23.dubna 2010 o přerušení řízení rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, téhož dne přípisem upozornil žalobce druhého žalovaného, že uzavřením smlouvy o dílo s prvním žalovaným poruší práva žalobce, o rozkladu nebylo rozhodnuto. Dne 11.6.2010 uzavřel prvý a druhý žalovaný smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo provedení díla definovaného v článku 1.1 a 1.2 smlouvy.

Právně soud věc posoudil zejména podle ustanovení § 90 a 80, písm.c/ o.s.ř. a dále podle zákona č.137/2006 ve znění k datu 31.12.2009.

Provedené důkazy soud zhodnotil v souladu s ustanovením § 132 o.s.ř. a prokázaný skutkový stav ohledně aktivní legitimace žalobce a existence naléhavého právního zájmu

žalobce na určení neplatnosti smlouvy o dílo uzavřené mezi prvním a druhým žalovaným dne 11.6.2010 podřadil soud těmto právním závěrům.

Procesní vymezení okruhu účastníků je zakotveno v ustanovení § 90 o.s.ř., podle něhož účastníky řízení jsou žalobce a žalovaný. Prokázání aktivní legitimace bylo ve smyslu ustanovení § 120, odst.1 o.s.ř. procesní povinností žalobce neboť „ochrany hmotně právních nároků se před civilním soudem může domáhat jen osoba, která o sobě tvrdí, že je nositelem v žalobě popsaného nároku-“ (K. S. – Potíž se záměnou účastníků na straně žalobce - Právní forum, ASPI).

Předpoklad úspěšnosti žaloby na určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, po procesní stránce spočívá v tom, že účastníci mají věcnou legitimaci a že na požadovaném určení je naléhavý právní zájem. „Není správné naléhavý právní zájem na požadovaném určení zaměňovat s věcnou legitimací k žalobcem požadovanému určení. Věcnou legitimaci v řízení o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, má ten, kdo je účasten právního vztahu nebo práva, o něž v řízení jde, nebo jehož právní sféry se sporný právní vztah nebo sporné právo týká. Věcnou legitimaci v řízení o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, samozřejmě nemají jen ti, kteří jsou účastníky sporného právního vztahu nebo o jejichž sporné právo jde. Přípustné je rovněž určení právního vztahu nebo práva, jichž se žalobce – z pohledu hmotného práva- neúčastnil, jestliže se takový právní vztah nebo právo přímo dotýká jeho právní sféry (a jím požadované proto může ovlivnit jeho právní postavení)“ . (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 28 Cdo 1274/2010).

Zejména smlouvou ze dne 29.5.2006, odstoupením od smlouvy ze dne 1.10.2009, žalobou ze dne 16.11.2009 na určení neplatnosti odstoupení od smlouvy a smlouvou ze dne 11.6.2010 vzal soud za prokázané, že žalobce je ve věci aktivně legitimován, neboť těmito důkazy bylo v řízení prokázáno, že mezi žalobcem jakožto zhotovitelem a ČEZ Distribuce a.s. IČ: 27232425 jakožto objednatelkou byla uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmět byl definován v článku 1.1 a 1.2 smlouvy, že objednatel od předmětné smlouvy odstoupil a že zhotovitel podal žalobu na určení neplatnosti odstoupení od smlouvy. Smlouvou ze dne 11.6.2010 bylo v řízení prokázáno, že mezi ČEZ Distribuce a.s.IČ:27232425 a druhým žalovaným byla uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem je v článku 1.1 a 1.2 definován s výjimkou změny aktuálních dat shodně jako v článku 1.1 a 1.2 smlouvy o dílo uzavřené dne 29.5.2006 mezi subjekty uvedenými shora, tedy že existuje sporný právní vztah nebo právo, které se žalobce týká, neboť smlouva ze dne 11.6.2010 se ve vztahu ke smlouvě ze dne 29.5.2006, od níž dle tvrzení žalobce nebylo platně odstoupeno, jeví jako smlouva duplicitní, zavazující, jak prokázáno výpisem z obchodního rejstříku, ČEZ Distribuce a.s. IČ: 24729035 jakožto právního nástupce objednatelky, původního prvního žalovaného, který byl k datu 1.10.2010 vymazán z obchodního rejstříku.

Podle ustanovení § 80, písm.c/ o.s.ř. žalobou lze uplatnit, aby bylo rozhodnuto zejména o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-li na tom naléhavý právní zájem.

„Naléhavý právní zájem na požadovaném určení pak vyjadřuje způsob právní ochrany, které se má dostat soudním rozhodnutím tomu, kdo má v řízení o určovací žalobě aktivní věcnou legitimaci, a to vůči tomu, kdo je k požadovanému určení pasivně legitimován. Naléhavý právní zájem na požadovaném určení je proto současně dán jen tehdy, jestliže je (objektivně vzato) způsobilé odstranit stav právní nejistoty žalobce nebo ohrožení jeho práva.“ (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 28 Cdo 1274/2009).

Ohledně prokázání naléhavého právního zájmu na určení neplatnosti smlouvy o dílo uzavřené mezi ČEZ Distribuce a.s. IČ: 27232425 a druhým žalovaným žalobce důkazní břemeno neunesl, neboť žádným z provedených důkazů neprokázal, že uzavření smlouvy ze dne 11.6.2010 smlouvy ovlivnilo jeho právní postavení ať již ohledně existujícího práva, nebo právní jistoty žalobce.

Žalobce tvrdil naléhavý právní zájem na určení z několika důvodů. Prvý důvod spatřoval žalobce v tom, že smlouva uzavřená dne 11.6.2010 se dotýká práv žalobce, který je stále ve smluvním vztahu na základě smlouvy ze dne 29.5.2006, neboť odstoupení objednatele od této smlouvy je neplatné, a žalobce je připraven smluvní povinnosti dle této smlouvy splnit a dílo v plném rozsahu realizovat. Ohledně tohoto důvodu shledal soud žalobu předčasnou, neboť řízení před Krajským soudem v Ústí nad Labem doposavad nebylo pravomocně ukončeno, a žalobcem tvrzené trvalí závazky ze smluvního vztahu žalobce k objednateli, nyní prvému žalovanému, jsou odvislé od pravomocného rozhodnutí ve věci 20 Cm 256/2009 o určení neplatnosti odstoupení od smlouvy ze dne 29.5.2006.

Naléhavý právní zájem na určení neplatnosti předmětné smlouvy žalobce tvrdil dále z důvodu porušení zákona při novém zadávacím řízení o veřejné zakázce Nového jednotného dispečerského systému sítí VVN, VN a NN z prosince 2009, kdy nezákonným postupem byl žalobce z řízení vyloučen, v této souvislosti odkazoval na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn.2 Cdon 824/97, které přiznává naléhavý právní zájem neúspěšnému účastníku nabídkového řízení na určení, že smlouva o převodu nemovitosti do vlastnictví obce, kterou obec uzavřela s jiným zájemcem o koupi, je neplatná, s tím, že bude-li určeno, že smlouva ze dne 11.6.2010 je neplatná, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže přistoupí k rozhodnutí o nápravných opatřeních.

Zmíněné rozhodnutí dle názoru soudu nelze aplikovat na projednávanou věc, neboť skutkový stav věci projednávané před zdejším soudem a sporu, který předmětem rozhodování Nejvyššího soudu pod sp.zn.2 Cdon 824/97 je zcela odlišný. V citovaném rozhodnutí Nejvyššího soudu žalobce v případě nabídkového řízení obce neměl jinou procesní možnost, jak ochránit svá práva, než občanskoprávní žalobou na určení neplatnosti převodní smlouvy.

Ve věci projednávané před zdejším soudem tvrdí žalobce naléhavý zájem na určení neplatnosti smlouvy ze dne 11.6.2010 podle § 39 Občanského zákoníku pro porušování nebo obcházení zákona mimo jiné ve vazbě na tvrzené poškození žalobce v novém zadávacím řízení vyhlášeném po odstoupení od smlouvy ze dne 29.5.2006.

Pravidla zadávacího řízení jsou upravena zákonem o veřejných zakázkách, tento zákon také, nepochybně k zajištění právní jistoty účastníků zadávacího řízení, taxativně stanoví postupy nápravy v případě porušení stanovených pravidel. Existenci naléhavého právního zájmu na určení neplatnosti je tedy nutno ohledně existence práva, jemuž je nutno určením poskytnout ochranu, či z pohledu poskytnutí jistoty právního postavení žalobce, posoudit v intencích zákona o veřejných zakázkách ve znění k 31.12.2009, který v § 118 stanoví, že nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad uloží nápravní opatření tím, že zruší zadání veřejné zakázky nebo jednotlivý úkon zadavatele, jinak řízení zastaví. Ustanovení § 118 limituje zrušení zadávacího řízení faktickým závřením smlouvy mezi zadavatelem a úspěšným účastníkem zadávacího řízení, k přezkoumání úkonů zadavatele určuje podle § 113, odst.1 zákona o veřejných zakázkách příslušný Úřad, v daném případě se jedná o Úřad na ochranu hospodářské soutěže. Speciálním zákonem je tedy dána kompetence k přezkumu souladu zadávacího řízení se zákonem o veřejných zakázkách výlučně Úřadu na ochranu hospodářské soutěže a to za podmínek stanovených zákonem o veřejných zakázkách.

Důkazy předložené žalobcem a v řízení provedenými, a to zejména námitkami doručeními zadavateli dne 13.1.2010, návrhem žalobce na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 4.2.2010, rozkladem proti rozhodnutí o přerušení řízení ze dne 3.5.2010 žalobce prokázal, že učinil úkony příslušející mu dle zákona o veřejných zakázkách, pokud na tyto úkony nebylo ze strany Úřadu dle názoru žalobce nezákonně reagováno, nelze automaticky aplikovat obecného ustanovení § 39 Občanského zákoníku vážící se k neplatnosti právního úkonu,

neboť tento postup zákon o veřejných zakázkách nepřipouští, rozhodnutím obecných soudů by tím došlo k nepřipustnému zasahování do kompetence vymezené Úřadu pro hospodářskou soutěž a úspěšní účastníci zadávacího řízení by i po té, co by zadávací řízení proběhlo aniž by byly Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže shledány závady, byli v nejistotě, zda je smlouva na plnění veřejné zakázky plněna po právu. Požadované určení neplatnosti předmětné smlouvy pak z pohledu eventuelního zpochybnění zadávacího řízení a nového zadávacího řízení by nemohlo vnést jistotu do právního postavení žalobce, neboť výsledek eventuelního nového zadávacího řízení nelze předvídat a nelze ani předvídat, zda by nové zadávací řízení bylo vůbec vypsáno.

Z důvodů shora uvedených dospěl soud k závěru, že žalobce provedenými důkazy neprokázal existenci konkrétního práva, jemuž by požadované určení neplatnosti smlouvy o dílo ze dne 11.6.2010 mohlo poskytnout efektivní ochranu, a tedy ani existenci naléhavého právního zájmu na požadovaném určení .

Důkazy předloženými druhým žalovaným, a to rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j.30 Cm 256/2009-7 ze dne 21.prosince 2009 a rozhodnutím Vrchního soudu v Praze č.j.8 Cmo 49/2010 – 91 ze dne 22.února vzal soud za prokázané, že žalobce podal u Krajského soudu v Ústí nad Labem ve sporu o určení neplatnosti smlouvy o dílo ze dne 29.5.2006 návrh na vydání předběžného opatření, návrh byl zamítnut, po odvolání žalobce bylo usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem potvrzeno a oba soudy shledaly, žalovanému nelze zabránit uzavřít libovolný počet smluv o dílo s tím, že žalobci je zachováno právo domáhat se reparace jakékoliv újmy tímto postupem mu způsobené. Vzhledem ke stávající právní úpravě je zřejmé, že žalobce nemůže mít ve smyslu ustanovení § 80, písm.c/ o.s.ř. naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy o dílo ze dne 11.6.2010 z důvodů jím tvrzených, neboť v případě pochybení ať již účastníků smlouvy ze dne 11.6.2010, zadavatele zadávacího řízení nebo státního orgánu pověřeného dohledem nad zákonností nabídkového řízení, mu přísluší právo domáhat se reparace eventuelních škod zákonnými instituty, a to zejména žalobou na náhradu škody.

Vzhledem k tomu, že žalobce v řízení neprokázal naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy ze dne 11.6.2010, rozhodl soud, jak ve výroku uvedeno, a žalobu zamítl, aniž by se zabýval meritorním posouzením věci, z toho důvodu neprováděl důkazy k vázící se k meritornímu rozhodnutí věci a to jak důkazy předložené a navržené žalobcem, tak důkazy předložené prvním žalovaným, a nerozhodoval ani o návrhu na přerušování řízení učiněném v podání druhého žalovaného ze dne 23.9.2010, neboť ten byl učiněn pouze pro případ, že žaloba nebude zamítnuta z důvodu nedostatku právního zájmu žalobce na požadovaném určení a soud se bude zabývat věcí meritorně.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142, odst.1 o.s.ř. Žalovaní byli ve věci úspěšní, přísluší jim tedy každému náhrada nákladů řízení sestávajících se z nákladů právního zastoupení, to je odměny advokáta podle §5, písm.d/vyhlášky č.484/2000 Sb. ve výši 10 000,- Kč, 5 režijních paušálů po 300,- Kč podle vyhlášky č.177/1996 Sb.a DPH ve výši 2 300,-Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 28.dubna 2011

JUDr.Hana Kynštetrová
soudce

Za správnost vyhotovení:
Kristýna Kracíková